

Prima instanță: Judecătoria Slobozia (jud. D. Dubcovețchi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, A. Gavrița, A. Pahopol)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Î N C H E I E R E

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte, judecător

Judecătorii:

Svetlana Novac

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de către Druguș Grigore împotriva deciziei din data de 04 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza civilă la cererea înaintată de Druguș Grigore împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 18 februarie 2013, Druguș Grigore s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă, solicitînd anularea deciziei din 30.11.2012, obligarea la recalcularea cuantumului pensiei și încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale diferența la pensia neprimută pînă la recalculare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, timp de 23 ani și 2 luni a activat în funcția de judecător. În temeiul art.32 al Legii din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, la data de 19.09.2012 a întrunit toate condițiile stipulate de legea menționată pentru a depune dosarul de pensionare la Casa Națională de Asigurări Sociale și la 26.09.2012 a depus cerere pentru stabilirea pensiei.

Prin decizia din 30.11.2012 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă i s-a calculat pensia din salariul judecătorului din cadrul Curții de Apel în sumă de 5200 lei, adică în proporție de 79% din ultimul salariu, ceea ce în opinia reclamantului este în contradicție cu prevederile art. 32 alin. (1) al Legii cu privire la statutul judecătorului.

Nefiind de acord cu decizia dată, la 11.12.2012 a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei menționate și recalcularea cuantumului pensiei. Ulterior, la 20.01.2013 prin intermediul oficiului poștal, reclamantul a recepționat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

Consideră că, prin prisma art.31 a Legii nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă, urma să stabilească salariul mediu al persoanei care îndeplinește condițiile pensionării,

reieșind din cota procentuală respectivă prevăzută de art. 32 a Legii menționate. Cu toate acestea, pîrîtul a derogat de la prevederile legale și a pus la baza calculului cuantumului pensiei salariul lunar al funcției la momentul stabilirii pensiei. Însă Legea stipulează clar că se calculează din salariu mediu și nu din salariu mediu lunar al funcției deținute la momentul nașterii dreptului la pensie. În acest sens, susține reclamantul că, la stabilirea dreptului la pensie urmau a fi luate în calcul de către pîrît toate contribuțiile de asigurare socială achitate de către acesta, iar mărimea pensiei depinde direct de mărimea acestor contribuții.

Prin hotărîrea din 28 iunie 2013 a judecătoriei Slobozia acțiunea a fost admisă: s-a anulat decizia din 30.11.2012 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă; s-a obligat Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă să stabilească pensia lui Grigore Druguș reieșind din salariu mediu de funcție și gradul de clasificare, pentru perioada ultimilor 3 ani, înaintea pensionării; s-a obligat Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă să recalculeze pensia stabilită lui Grigore Druguș reieșind din salariul mediu de funcție și gradul de clasificare, pentru perioada ultimilor 3 ani, înaintea pensionării; s-a încasat de la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă în beneficiul lui Grigore Druguș diferența între pensia stabilită și calculată conform deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă din 30.11.2012 cu privire la stabilirea pensiei și cea calculată reieșind din salariu mediu de funcție și gradul de clasificare, pentru perioada ultimilor 3 ani, înaintea pensionării, începînd cu 19.09.2012.

La data de 04 iulie 2013 și la 18 septembrie 2013, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii indicînd că, la calcularea pensiei, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă a stabilit pensia în mărime de 80% față de salariul mediu lunar realizat de un judecător în cadrul Curții de Apel Bender, fapt ce corespunde normelor legale, iar argumentele instanței de fond și ale apelantului precum că pensia urmează a fi calculată pe perioada ultimilor trei ani sau a unui an de cotizare sunt nefondate.

La data de 31.07.2013 și la 04.02.2014, Grigore Druguș a înaintat o cerere de apel împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd casarea parțială a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă să calculeze pensia pentru limita de vîrstă reieșind din salariul mediu pe ultimul an de stagiu neîntrerupt și din funcțiile ocupate în cadrul ultimului an.

La data de 24.02.2014, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă a depus o cerere de alăturare la apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, susținînd integral cererea de apel pe motivele invocate, solicitînd admiterea acesteia (f.d.103).

Prin încheierea din 04.03.2014 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel a Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Prin decizia din 04 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de Druguș Grigore a fost respins, iar apelul depus de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă a fost admis, casată hotărîrea din 28.06.2013 a judecătoriei Slobozia și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii.

Nefiind de acord cu decizia pronunțată, la 12 mai 2014 Druguș Grigore a

contestat-o cu recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă să calculeze pensia pentru limita de vîrstă reieșind din salariul mediu pe ultimul an de stagiu neînterupt și din funcțiile ocupate în cadrul ultimului an.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat eronat normele legale, care guvernează litigiul dat și anume prevederile art.32 al Legii cu privire la statutul judecătorului. Totodată, consideră eronată concluzia instanței de fond în ceea ce privește obligarea pîrîtului la calcularea pensiei intimatului din salariul mediu obținut pe o perioadă de 3 ani, această concluzie fiind în contradicție cu prevederile legale

Mai indică recurentul că argumentele invocate de către instanța de apel, urmează a fi criticate, sub aspectul că judecătorul care deține o funcție administrativă (președinte, vicepreședinte) primește un salariu mai mare, respectiv cotizațiile la bugetul asigurărilor sociale sunt mai mari. Însă legea privind statutul judecătorului impune un termen în care judecătorul poate să ocupe funcții administrative, adică două termene consecutive.

Astfel în opinia recurentului limitarea legală a termenului și interpretarea prevederilor art.32 al Legii cu privire la statutul judecătorului, făcută de către instanța de apel duc la lezarea drepturilor judecătorului care a ocupat funcții administrative, efectuînd un volum mai mare de lucru, achitînd contribuții mai mari, iar la momentul îndeplinirii condițiilor legale pentru pensionare mandatul a expirat și calculul se efectuează din acel moment.

Analizînd modul în care recurentul și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind

încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentele recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel și instanța de fond a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Druguș Grigore, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Druguș Grigore împotriva deciziei din data de 04 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală

Copia